

κ' ἔλεγα ποτὲ δὲ θὰ ξαναἰδῶ τ' ἀχνὸ πρόσωπο ποὺ χλώμινε περισσότερο σὰν πρόβαινε καὶ φωτολοῦζονταν στὴ φεγγαρίσια λάμψη.

Ἡ λευκὴ ὄπτασία ποὺ πέρασε κάποιες φεγγαροστόλιστες νύχτες ἔτσι σὰν ὄνειρο πρωτογέννητο, χάνονταν στὴν καταχνιὰ τῶν περασμένων κ' οἱ ἀσημένιες ἀκρογιαλιές ποὺ ἀστραφταν στὸ Μαρτιάτικο ἥλιο σβύνουνταν πίσω ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα, πίσω ἀπὸ ἀφρισμένα ἀπλησίαστα κύματα...

Τὸ ἄσπρο χεράκι μοῦ ἔστειλε χαιρετισμοὺς αἰώνιου χωρισμοῦ κι ἀλλοίμονο! τὰ λεμονάνθια ποὺ τὰ ὄνειρεύτηκα μαδούσαν μὲ πικρότατο παράπονο...

"Ὅλα εἶχαν τὸ λευκὸ θάνατό τους, παντοτεινὸ καὶ τελειωτικό... Ἐὰ κρῖνα τοῦ φεγγαριοῦ κ' ἡ θάλασσα τῶν γιασεμιῶν του ἔπεφταν, ἔπεφταν πάντα καὶ πλημμύριζαν τὴν πλάση κ' εἶταν τὰ νεκρικὰ λουλούδια σ' ἓνα τάφο ποὺ δὲν εἶχε κανένα τέλος πλιά....

Ἡ καρδιά μου δὲν ἔκαμε καμμιά προσπάθεια... Ἀφέθηκε στὸ κύμα ποὺ τὴν ἐφούσκωνε σιωπηλὰ κι ἀπελπισμένα... "Ὅλος ὁ οὐρανὸς ἔγερνε ἐπάνω μου μὲ μιὰ μεγάλη ματωμένη καρδιά κ' ἐκείνος.

Π. ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ συνεργάτης μας Ε. Εὐστρατιάδης καὶ ἡ χρυσιὴ κόρη Κλεοπάτρα Πετρόφ στεφανωθήκανε στὶς 30 τοῦ Νοέβρη, ἀκριβῶς τὴν ἴδια μέρα ποὺ βγαίνει ὁ «Νουμᾶς» μὲ τὴ «Λίμνη» τοῦ Λαμαρτίνου, τὴ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Εὐστρατιάδη κι ἀφιερωμένη «Στὴν καλλιτέχνηδα τῆς ἀπαγγελίας Κλεοπάτρα Πετρόφ». Κ' ἔτσι οἱ ἐπίσημοι ἀρραβῶνες τοὺς γενήκανε στὸ «Νουμᾶ» καὶ κουμπᾶρος τοὺς ὁ Λαμαρτίνος.

— Ἰδρύθηκε ἡ «Ἐταιρία τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου» μὲ πρόεδρο τὸν κ. Γρ. Ξενόπουλο, ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Μανόλη Καλομοίρη, Γραμματέα τὸ βουλευτὴ κ. Δημό Βρατσάνο, ταμῖα τὸν κ. Τίμο Μωραϊτίνη κ' ἐφόρους τὴν κ. Αὔρα Θεοδοροπούλου, τὴ δεσποινίδα Εὐγενία Ζωγράφου καὶ τοὺς κ. κ. Θεοδ. Συναδινό, Δ. Ταγκόπουλο, Σπυρ. Ποταμιάνο καὶ Γ. Ἀσπρέα. Στὴν ἐταιρία αὕτη ἔχουνε συγκεντρωθεῖ ὅλ' οἱ λόγοι καὶ οἱ καλλιτέχνες.

— Γιά ὅσα βιβλία σταλθήκανε τώρα τελευταία σὰ γραφεῖα μας, καθὼς καὶ γιά τὰ καινούρια φυλλάδια τῶν περιοδικῶν «Παναθήναια», «Γράμματα», «Χαραυγή», «Νέα Ζωή», θὰ γράψουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

— Αὐτὲς τίς μέρες, μὲ τὴ φασαρία τοῦ Ὁδείου: κληροδότημα Ἀβέρωφ, ρεκλάμες γιά τὴ συναυλία κλπ. κάποιος

παράξενος γνωμοδότησε: «Δυὸ Ὁδεῖα ἔχουμε στὴν Ἀθήνα. Τὸ Ὁδεῖο Λόττηνερ καὶ τὸ Ὁδεῖο τῆς ρεκλάμας».

— Στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου — Κουκλάρα (ὁδὸς Σταδίου 42) πουλιοῦνται περασμένα φύλλα τοῦ «Νουμᾶ». Στὸ ἴδιο βιβλιοπωλεῖο γράφονται συντρομητὲς καὶ πλεονόουνται συντρομές, δίνοντας τοῦ κ. Βασιλείου ἀπόδειξη ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν ἐκδότη τοῦ «Νουμᾶ».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Ἔμ. *Ι. Κιοθῆνιο*. Ρουσία. Λυτοῦμαστε ποὺ τὸ ὄρατο ποίημα «Στὴν πατρίδα μου Καστελλόριζο» εἶναι μεγάλο καὶ δὲ μᾶς περισσεύει τόπος γιά νὰν τὸ τυπώσουμε ἀλάκαιρο. Ἐδὼ τυπώνουμε τοὺς τελευταίους τοὺς στίχους: ἄ

— Κορίτσια μου πεντάμορφα, κορίτσια μου παρθένα, καὶ σεῖς γυναῖκες πιάσετε τὰ χέρια στὸ χορὸ! Καὶ τραγουδήσετε γλυκὰ, Θεές μου, ποιημένα ποὺ τὴν Ἑλλάδα τὴν παλιὰ μπροστά μου νὰ θωροῖ!... Πέτε πολλὰ στὸ Λυτρωτὴ καὶ στὸν Πρωθυπουργό του καὶ πῶ πολλὰ γιά τοὺς νεκροὺς ποὺ ἐπέσαν δοξασμένοι. Γιά τὸν ἀνίκητο πολλὰ νὰ πεῖτε τὸν στρατό του, γιά τὴν ἀρμάδα ὕστερα τὴ μυριοτιμημένη. Μὰ ὅσα κι ἂν πεῖτε ἀδέρφια μου κι ὅσα κι ἂν τραγουδεῖτε δὲν εἶναι τέλος, δὲν εἶναι παντοῦ ἐλευθερία... Μὲς στὴ χαρὰ σας κάποτε καὶ κείνους θυμηθεῖτε, ποὺ σκλάβοι ἔνοι πεντάρφανοι σὲ σίδερα βαρεῖα.

— κ. *Θ. Κορυ*. Newcastle. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. *Γ. Ζ Μόσκ*. Λόντρα. Σύμφωνοι σὲ ὅσα γράφεις Ὁ κ. *Στ Στάγ*. βρίσκεται στὴν Πόλη. Σὲ λίγες μέρες ἔρχεται στὴν Ἀθήνα

ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

“ Η Ξ Γ Ν Η ,

τὸ καινούριο μυθιστόρημα, πουλιέται σὰν γραφεῖα μας καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουκλάρα (ὁδὸς Σταδίου 42). Ἀρ. 1,50. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ 2 δρ. δίχως ταχυδρομικά.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ «Νουμᾶ» στὴν Λαζονίκη

ὁ κ. Π. Θ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

C/O The American Tobacco Co